

[Alfred Hansen]

ti tv indstillet over for de indvandrere, som har søgt opholdstilladelse i Danmark, og som ønsker at fungere i det danske samfund. Det synes jeg at forslagsstillerne, fortjener ros for. Fra retsforbundets side var vi sidste gang, forslaget var til behandling, meget positivt indstillet over for forslaget, om end vi ikke kunne tilslutte os det i alle enkeltheder.

Det er klart, at det for de mennesker, der her er tale om, betyder en vældig forandring i hele deres levevis og deres leveform og deres livsbetingelser pludselig at skulle omstille sig til det danske samfund. Derfor må vi være villige til, også fra samfundets side, at ofre de økonomiske midler, der er nødvendige for at give dem en passende indkøringsperiode.

Det er på det kulturelle og på det sproglige område, der navnlig er barrierer, og derfor finder vi, at man i forslaget tager fat om nogle alvorlige problemer ved at lade indvandrerne få mulighed for både at stifte bekendtskab med det danske sprog og blive undervist i deres modersmål. Jeg vil dog tilføje, at det for retsforbundet er meget afgørende, at vi ikke får indvandrere til at leve i ghettoer for sig selv, men at de hurtigst muligt bliver integreret i det danske samfund. Det tror jeg både indvandrerne og danskerne vinder ved. Jeg tror, vi har noget at give hinanden i kulturel og i sproglig henseende og på mange andre områder.

En positiv indstilling til forslaget er retsforbundets bud, men vi synes nok, at der er for megen tvang og for megen pligt. Jeg vil gerne tilslutte mig de synspunkter på det område, venstres ordfører gav udtryk for, nemlig at det i stor udstrækning må lægges op til kommunerne selv at træffe de nødvendige foranstaltninger. Det er jo vidt forskellige problemer, alt efter hvilke kommuner indvandrerne bliver omplantede til. Der er kommuner, som har en meget stor del af de indvandrere, der overhovedet er her i landet, specielt i Københavnsområdet. Derfor mener vi, at det må være ude i kommunerne, hvor man har de problemer tæt inde på livet, man også skal løse disse problemer. Noget andet er, at vi fra folketingets side må stille os positive over for, at vi ikke lægger nogen hindringer i vejen i den lovgivning, som eksisterer.

Tyroll (VS):

Jeg skal takke for en stort set positiv modtagelse. Det havde vi selvfølgelig også forventet efter den udvalgsbehandling og efter den beretning, der blev afgivet i sidste samling. Vi glæder os til at komme videre i udvalgsarbejdet for at sikre, at der sker nogle yderligere forbedringer. Vi har bemærket, at der er sket nogle ting undervejs, men vi mener, ligesom SFs og de radikales ordfører gav udtryk for det, at der ikke er sket nok endnu i denne sag, og derfor må vi se at komme videre med drøftelsen af, hvad der egentlig kan gøres.

Alle på nær fremskridtpartiet har jo udtrykt sig forholdsvis positivt over for dette forslag. Det undrer mig ikke, at fremskridtpartiet og hr. Knud Lind er ude af stand til at fatte, hvad det er for nogle problemer, indvandrerbørn og indvandrere generelt står i. De er ude af stand til at fatte, at der er tale om en lang række enkeltindivider, som har ét liv, de helst skulle have noget godt ud af. Derfor er det nødvendigt med nogle foranstaltninger, for at de får tilsvarende muligheder for at begå sig i dette samfund, som danske børn og danskere i almindelighed har. Det er det åbenbart svært for fremskridtpartiet at forstå. Man har haft travlt med at hente alle mulige citater, som skulle være så negative som muligt over for indvandrernes problemer, og har så stået og læst dem op her. Det kan ikke overraske nogen.

Det er netop den racisme, der kommer til udtryk fra fremskridtpartiets side, det er nødvendigt at foretage nogle aktiviteter over for og forsøge at tilbagevise. Vi regner ikke med, at vi med de forslag, vi har lagt frem, kan fjerne den diskriminering, den klasseundertrykkelse osv., som eksisterer i samfundet, men vi mener, at vi kan give indvandrerne nogle bedre muligheder for at virke og gøre sig gældende i dette samfund på trods af de vanskeligheder, de bliver udsat for.

Når det er sagt, mener jeg også, det må siges, at med de foranstaltninger, der er for øjeblikket, er der ikke tale om en garanti for, at man ikke blot uddanner indvandrerbørnene til at overtage det arbejde, deres forældre hidtil har haft, så at de i høj grad vil blive indlagt til at overtage det dårligste arbejde, det mest beskidte, det mest usunde arbejde og det dårligst betalte arbejde, eller at de vil blive indlagt til at stille sig bagest i arbejdsløshedskøen med de problemer, som melder